

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoCsp/7/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5624204142
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5624204142.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrovej a elenov senátu JUDr. Jozefa Šuleka a JUDr. Jany Vargovej, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava - mestská časť Ružinov, IEO: 35 724 803, právne zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., Bratislava - mestská časť Ružinov, IEO: 53 255 739, proti žalovanému: A. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom 1C.3D., t. e. bytom 1C.3D. XX, o zaplatenie 629,03 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš e.k. 4Csp/70/2024-95 zo dňa 23.1.2025, takto

rozhodol:

Rozsudok prvoinštančného súdu potvrdzuje.

Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu k žalobcovi nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd žalobu zamietol, žalovanému voči žalobcovi priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu, s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením. Listinnými dôkazmi predloženými žalobcom mal súd preukázané, že právny predchodca žalobcu spoločnosť E. A. A. F. G., konajúcej prostredníctvom pobočky zahraničnej banky E. A. A. F. G., v právnom postavení veriteľa a žalovaný v právnom postavení dlžníka uzatvorili dňa 25. 09. 2021 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere a Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty a Rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb, predmetom ktorej bol záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi viazaný spotrebiteľský úver vo výške 1.100,79 eur. Žalovaný sa zaviazal úver splácať v pravidelných 24 mesačných splátkach, vždy do každého 15. dňa v mesiaci po 54,95 eur (výška mesačnej splátky bez poistenia), resp. vo výške 57,86 eur (s poistením). Splatnosť prvej mesačnej splátky bola dojednaná na 15. 10. 2021 a konečná splatnosť úveru na 15. 09. 2023, výška úrokovej sadzby bola dojednaná na 17,99 % ročne - fixná, RPMN na 19,55 %, a celková čiastka k zaplateniu 1.318,80 eur. Poplatok za poistenie bol uvedený na 5,29 %. Z výpisu z účtu žalovaného mal súd preukázané, že tento finančné prostriedky vo výške 1.100,79 eur čerpal dňa 29. 09. 2021 a uhradil spolu 807,18 eur. Výzvou zo dňa 03. 10. 2022 právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu dlžnej čiastky 150,72 eur vrátane príslušenstva s tým, že pokiaľ nedôjde k okamžitej úhrade omeškaných mesačných splátok, veriteľ bude požadovať splatenie celej nesplatennej časti úveru vrátane príslušenstva. Listom zo dňa 27. 02. 2023 veriteľ oznámil dlžníkovi vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru č. 42793401210001 a vyzval žalovaného na úhradu dlhu vo výške 629,03 eur, pozostávajúceho z úverovej istiny vo výške 619,95 eur, dlžných úrokov, poplatkov a poistného vo výške 9,08 eur a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 0 eur. Zmluvou o postúpení pohľadávok nesplácaných úverov zo dňa 01. 03. 2024 pôvodný veriteľ pohľadávku voči žalovanému postúpil na žalobcu, čo bolo žalovanému

oznamované listom toho istého dňa. Predmetom tohto súdneho sporu je pohľadávka, ktorej zaplata sa žalobca - spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava domáha ako postupník pôvodného veriteľa. Vzhľadom na spotrebiteľskú povahu právneho vzťahu a postúpenie pohľadávky na nebankový subjekt, súd ex officio skúmal aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu a teda, či boli splnené podmienky v § 17 ods. 1 ZoSÚ, rovnako či boli splnené podmienky podľa špeciálnej úpravy § 92 ods. 8 zákona o bankách a či došlo k riadnemu zosplateniu úveru pôvodným veriteľom. Pokiaľ ide o zosplatenie pohľadávky vyplývajúcej zo spotrebiteľského úveru, ustanovenie § 53 ods. OZ spresňuje podmienky splácania záväzkov vyplývajúcich zo spotrebiteľskej zmluvy v splátkach. Dodávateľ môže uplatniť právo vyplývajúce z ust. § 565 OZ, a teda žiadať o zaplata celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej zo splátok, najskôr však po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a za podmienky, že spotrebiteľa upozorní v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplata tohto práva. Upozornenie podľa § 53 ods. 9 OZ na to, aby ho bolo možné považovať za kvalifikované, musí obsahovať označenie konkrétnej splátky, vo vzťahu ku ktorej veriteľ mieni dané právo uplatniť. Účelom tohto zákonného ustanovenia je ochrana spotrebiteľa. Z toho dôvodu musí dodávateľ jednostranný úkon - výzvu na zaplata omeškanej splátky oznámiť spotrebiteľovi určitým spôsobom, aby tento mal vedomosť, ku ktorej pohľadávke mieni následne dodávateľ zosplatiť celý úver v prípade, že uvedenú splátku spotrebiteľ v dodatočne stanovenej lehote neuhradí. Vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru tak musí predchádzať upozornenie pre spotrebiteľa, ktoré je konštruované ako jednostranný právny úkon veriteľa adresovaný dlžníkovi, ktorým sa oznamuje, že na základe ich dohody uplatní svoje právo podľa § 565 OZ, pretože dlžník je v omeškani so zaplatením splátky. Z obsahu tohto úkonu musí byť zrejmé jednak splnenie zákonných podmienok - uplata režimu § 53 ods. 9 OZ a jednak výslovné upozornenie spotrebiteľa na vykonanie práva veriteľa podľa § 565 OZ. Zo znenia § 53 ods. 9 OZ vyplýva požiadavka konkrétosti upozornenia, určenia omeškanej splátky, ku ktorej sa uplatňované právo veriteľa podľa § 565 OZ týka, t. j., že dlžník nesplatil niektorú (teda nie niektoré) svoju splátku. Určitosť, čo do identifikácie omeškanej splátky, je podstatná pre vyhodnotenie dodržania lehôt, ako tieto vyplývajú z § 53 ods. 9 OZ s ohľadom na určenie, kedy sa stáva zročný celý dlh naraz (z rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 23. 03. 2021, sp. zn. 7CoCsp/2/2022, sp. zn. 11CoCsp/27/2023 zo dňa 26.03.2024). Výzvou zo dňa 03. 10. 2022 veriteľ upozornil dlžníka, že aj napriek opakovaným výzvam na úhradu omeškaných splátok jeho úver nie je riadne a včas splácaný a preto evidujú dlžnú čiastku vo výške 150,72 eur vrátane príslušenstva. Súčasne veriteľ upozornil dlžníka, že pokiaľ nedôjde okamžite (nedodržanie zákonom určenej lehoty 15 dní) k úhrade omeškaných mesačných splátok, veriteľ bude požadovať splata celej nesplatej časti úveru vrátane príslušenstva. Výška splátky podľa zmluvy predstavovala 54,95 eur (výška mesačnej splátky bez poistenia), resp. vo výške 57,86 eur (s poistením). V zmysle uvedenej výzvy spotrebiteľ, aby sa vyhol mimoriadnemu zosplateniu úveru mal uhradiť veriteľovi pohľadávku vo výške 150,72 eur, a to okamžite pričom táto suma predstavovala viac ako dvojnásobok splátky úveru (2,74 násobok výšky mesačnej splátky bez poistenia, resp. 2,60 násobok splátky s poistením), ktorá suma 150,72 eur navyše v sebe zahŕňa rôzne veriteľom nešpecifikované poplatky. Po dátume uvedenom vo výzve (03. 10. 2022) žalovaný uhradil tri splátky po 57,86 eur dňa 11. 11. 2022, 18. 11. 2022, 31. 03. 2023, napriek tomu veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 27. 02. 2023. Vzhľadom na vyššie uvedené možno skonštatovať, že zosplatenie úveru bolo vykonané v rozpore so zákonom, teda nedošlo k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Pokiaľ teda pôvodný veriteľ postúpil predmetnú pohľadávku z úveru na žalobcu, postupoval v rozpore s ustanovením § 17 ods. 1 ZoSÚ v spojení s ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách, pretože podmienkou na postúpenie pohľadávky zo spotrebiteľského úveru je, že postupovaná pohľadávka je splatná v celom rozsahu. Súd tak musel konštatovať nedostatok aktívnej vecnej legitimitácie žalobcu. Z týchto dôvodov žalobu ako nedôvodnú zamietol. Nárok bol uplata z titulu zosplata a nie je dôvodné priznať pohľadávku v rozsahu splátok splatných ku dňu rozhodovania súdu (pozri rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10CoCsp/2/2023). Súd podľa § 255 ods. 1 CSP priznal žalovanému ako úspešnej strane sporu náhradu trov konania v plnej výške. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník podľa § 262 ods. 2 CSP.

2. Proti rozsudku prvoinštančného súdu v zákonnej lehote doručil odvolanie žalobca z dôvodov uvedených v § 365 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Poukázal pritom na ust. § 282 CSP a zastal názor, že prvoinštančný súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Uvedené žalobca odôvodnil tým, že žalovaný vo svojom vyjadrení k podanej žalobe doručenom súdu dňa 28.11.2024 explicitne uznal svoj dlh voči žalobcovi, keď uviedol: „...týmto uznávam dlh v plnom rozsahu voči žalobcovi EOS KSI Slovensko s.r.o.“, a v

ktorom žalovaný žiadal o možnosť splatiť predmetný dlh v splátkach po 100,00 € mesačne. Následne žalobca svojím podaním zo dňa 31.12.2024 navrhol vydanie rozsudku pre uznanie nároku v zmysle ustanovenia § 282 CSP a zároveň súhlasil so žalovaným navrhovanou výškou splátky 100,00 € mesačne. Žalobca tak má za to, že žalovaný vyslovene uznal uplatňovaný nárok čo do právneho dôvodu aj výšky v zmysle podanej žaloby, čím došlo k naplneniu všetkých procesných podmienok, ktoré vyžaduje zákon (CSP) na to, aby bol súd povinný rozhodnúť o uplatnenom nároku rozsudkom pre uznanie. Povinnosť súdu takto rozhodnúť v uvedenej procesnej situácii bez akýchkoľvek pochyb vyplýva z dikcie zákonného ust. § 282 CSP – a to z direktívneho „rozhodne“, t. j. nie „môže rozhodnúť“. Poukázal pritom na vyjadrenie žalovaného k podanej žalobe z č.l. 65 spisu. Súd sa v ďalšej časti konania ani odôvodnenia rozhodnutia nezaoberal uznaním dlhu zo strany žalovaného, v dôsledku čoho nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Zamietnutie žaloby za situácie, kedy výška pohľadávky a aktívna vecná legitímácia žalobcu nebola medzi stranami sporná (žalovaný pohľadávku dokonca uznal čo do právneho dôvodu a výšky) - pre žalovaného znamená, že síce nie je povinný splácať pohľadávku v splátkach na základe súdneho rozhodnutia, avšak keďže súd úplne znegoval jeho slobodnú vôľu, prakticky sa dostáva do stavu právnej neistoty vo vzťahu k tomu, kto je jeho veriteľom a komu teda má svoj dlh vlastne splniť, aby dosiahol napr. výmaz z úverového registra. Postupca, ktorý žalobcovi predmetnú pohľadávku postúpil, totiž trvá na jej výške, ktorú deklaroval v prílohe k zmluve o postúpení a taktiež naďalej zastáva názor, že postupoval v prísnom súlade s právnymi predpismi a postúpenie pohľadávky považuje za platné, keďže zmluva o postúpení pohľadávky nebola výrokom súdneho rozhodnutia nikdy vyhlásená za neplatnú, v dôsledku čoho na ňu ako na neplatnú ani nemožno nazeráť. Poukázal pritom na rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR, rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 2CoCsp/64/2020 z 22.4.2022, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Cdo/86/2015 z 31.3.2015, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 10CoCsp/17/2021 z 30.6.2021. K požiadavke špecifikácii splátky vo výzve podľa § 53 ods. 9 OZ poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/123/2022 z 30.1.2024. Vo veci konajúci súd však zastal úplne opačný názor, a síce že výzva musí obsahovať identifikáciu tej splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol využiť svoje právo na zosplatnenie celého dlhu. Zastal názor, že zo strany veriteľa nedošlo pri uplatnení práva podľa ust. § 565 OZ k porušeniu žiadnej zákonnej povinnosti. V konaní bolo riadne preukázané, že možnosť zosplatnenia úveru bola medzi postupcom a žalovaným dohodnutá. Žalovaný bol preukázané v omeškaní so zaplatením splátok aspoň tri mesiace, pričom bolo zároveň preukázané, že postupca upozornil žalovaného v lehote nie kratšej ako 15 dní na možné uplatnenie práva v zmysle ust. § 565 OZ (podaním zo dňa 03.10.2022). Presvedčenie, že v prípade, ak postupca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podaním zo dňa 27.02.2023 – toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 565 OZ a v súlade s aktuálnou rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5Cdo/224/2021 z 30.11.2022, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4Cdo/132/2021 z 15.12.2022, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 7Cdo/26/2023 z 29.11.2023, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/87/2023 z 31.05.2023, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/148/2022 z 12.07.2023 atď.) pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 15.11.2022 (t. j. splátky, ktorá vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru predchádzala po dobu troch mesiacov a pre ktorej nezaplatenie mohol ako jedinej (!) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru) a zároveň toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ po omeškaní spotrebiteľa (žalovaného) s platením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, pričom spotrebiteľ (žalovaný) bol nesporne na toto oprávnenie veriteľa upozornený (podaním zo dňa 03.10.2022). Žalobca uvádza, že špecifikácia splátky, pre ktorú došlo k zosplatneniu, by bola, prihliadnuc na vyššie citované rozhodnutia Najvyššieho súdu navyše nadbytočná – keďže z aktuálnej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu jasne vyplýva, že vždy môže ísť len o nesplnenie tej splátky, pre ktorú sa toto právo uplatňuje. Zastal názor, že pokiaľ by zákonodarca vyžadoval presnú špecifikáciu splátky, pre ktorú došlo k zosplatneniu vo výzve podľa § 565 OZ, uvedené by uviedol expressis verbis v tomto zákonnom ustanovení. Žalobca analogicky poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1Cdo/154/2022 z 27.02.2024, ktorý sa síce zaoberal inou právnou otázkou, avšak uviedol, že pokiaľ by zákonodarca vyžadoval určitú náležitosť, uvedené by priamo uviedol v zákonnom ustanovení: „Na doplnenie dodal, že ak by zákonodarca chcel uložiť banke povinnosť vo výzve podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách upozorniť na možnosť postúpenia pohľadávky, bol by to v citovanom ustanovení výslovne uviedol podobne ako je v ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka výslovne formulovaná požiadavka, aby veriteľ pred predčasným zosplatnením pohľadávky upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách takéto upozornenie nevyžaduje. Potrebe chrániť spotrebiteľa ako slabšiu stranu zmluvného vzťahu zodpovedá

aj taká výzva na zaplatenie pohľadávky, v ktorej nie je uvedené upozornenie na možnosť jej postúpenia.“ Žalobca preto v tejto súvislosti zastáva právny názor, že podstatnou právnou skutočnosťou v čase vyhlásenia splatnosti je výlučne to, či veriteľ mal splnené podmienky pre vyhlásenie splatnosti podľa oboch dotknutých ust. § 53 ods. 9 OZ, ako aj § 565 OZ, pričom v tomto konkrétnom prípade nebolo sporné, že tieto podmienky splnené boli. Zastal názor, že zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva povinnosť veriteľa uviesť vo výzve pred zosplatnením ani vo vyhlásení mimoriadnej splatnosti konkrétne, ktorá splátka mimoriadnu splatnosť vyvolala. Žiadnu takúto povinnosť (uviesť v zosplatnení ani vo výzve podľa § 53 ods. 9 OZ konkrétnu splátku) zákon veriteľovi neukladá. Teda jednoducho povedané, postupcovi, resp. žalobcovi žiadna právna norma neukladala povinnosť v podaní zo dňa 03.10.2022 ani v podaní zo dňa 27.02.2023, ktorou došlo k mimoriadnej splatnosti úveru uviesť splátku, pre ktorú k tomuto zosplatneniu aj došlo. Uvedené sa nedá ani len vyvodiť jazykovým a gramatickým výkladom. Žalobcovi preto vôbec nie je zrejmé, z akých zákonných ustanovení si vo veci konajúci súd túto „domnelú povinnosť“ vytvoril. V ďalšom poukázal na rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR, krajských súdov a súdov odvolacích a navrhoval, aby odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu zmenil, vyhovel žalobe žalobcu, prípadne rozsudok prvoinštančného súdu zrušil, vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) súc viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379, § 380 CSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario rozsudok prvoinštančného súdu ako správny postupom podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

4. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, z výsledkov vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam, vec i správne právne posúdil a svoje rozhodnutie náležitým a vyčerpávajúcim spôsobom v zmysle ust. § 220 ods. 2 CSP i odôvodnil.

5. V prvom rade sa odvolací súd považoval za potrebné vyjadriť k námietke odvolateľa o tom, že prvoinštančný súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil uplatňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, a to tým, že sa v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadal s uznaním pohľadávky žalobcu žalovaným v jeho vyjadrení, ktoré bolo doručené prvoinštančnému súdu 28.11.2024. V tomto smere poukázal na obsah vyjadrenia žalovaného k žalobe, ako i ust. § 282 a nasl. CSP.

6. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR z 30. novembra 2021 sp.zn. 7Cdo/179/2020 v potrebitel'skom spore možno za relevantný prejav spotrebiteľa, že uznáva nárok dodávateľa (§ 382 Civilného sporového poriadku) považovať iba jednoznačný pochybnosti nevyvolávajúci prejav spotrebiteľa, ku ktorému pristúpil až po osobitnom poučení súdom v zmysle § 292 písm. b) Civilného sporového poriadku. Bez takéhoto poučenia súdom vyjadrenie spotrebiteľa, že „si je vedomý dlhu“ a „chce dlžnú sumu zaplatiť“ nemožno považovať za uznanie nároku. Vo veci posudzovanej Najvyšším súdom SR išlo v podstate o veľmi obdobný obsah vyjadrenia žalovaného k žalobe žalobcu, ako v preskúmvanej veci, kde v podstate žalovaný obdobne prejavil vôľu dlžnú sumu zaplatiť a požiadal o splátkový kalendár. V poukazovanej veci odvolací súd na uvedené vyjadrenie žalovaného uviedol, že vzhľadom na závažnosť inštitútu, a to najmä za stavu, že ide o konanie s tzv. slabšou stranou, ako je to aj v predmetnom prípade, kedy má žalovaný postavenie spotrebiteľa, je potrebné dôsledne vyžadovať náležitosti uznávacieho právneho úkonu. V tomto smere odvolací súd poukázal na skutočnosť, že výrazový prostriedok „je si vedomý dlhu“ a „chce dlžnú sumu zaplatiť“ nemožno bez ďalšieho považovať za uznávací prejav. Z vyjadrení žalovaného nie je zrejmé, v akom rozsahu považuje žalobu za opodstatnenú, byť si vedomý dlhu, ešte sám osebe neznamená, že dlžník svoj dlh aj uznáva ... Nadväzne v prípade spotrebiteľských sporov je súd povinný preskúmať spotrebiteľskú zmluvu, ktorá je právnym základom uplatneného nároku z toho hľadiska, či neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, či spĺňa obsahové požiadavky ustanovené zákonom o spotrebiteľských úveroch a pod. V spotrebiteľských sporoch možno za relevantný považovať iba informovaný uznávací prejav vôle spotrebiteľa, t.j. taký, ku ktorému spotrebiteľ pristúpil až po tom, čo súd prvej inštancie vykonal poučenie podľa § 292 písm. b) CSP, teda vhodným spôsobom, nielen v rozsahu všeobecnej poučovacej povinnosti. S takto vysloveným právnym názorom zo strany odvolacieho súdu v poukazovanej veci sa dovolací súd plne stotožnil. Uviedol, že uznanie nároku, ako celku v sebe zahŕňa uznanie základu nároku u jeho výšky, nie je možné uznanie výšky nároku bez toho, aby sa uznal jeho základ. Prejav žalovaného, tak ako je zachytený v zápisnici z pojednávania, v danom prípade obsiahnutý vo vyjadrení k žalobe, nie je natoľko jasný a jednoznačný, aby z neho bolo možné usúdiť, že jeho úmyslom bolo skutočné uznanie základu aj výšky nároku. Za takéhoto stavu, keď obsah prednesu žalovaného nebol dostatočne určitý a umožňoval rozdielnu interpretáciu, neboli podľa názoru, dovolacieho súdu, splnené podmienky na to, aby súd prvého stupňa rozhodol spôsobom, uvedeným v ust. § 282 CSP. Zároveň dovolací súd poukázal na

rozhodnutie z 1. novembra 1996 publikovaný v časopise Zo súdnej praxe pod č. 69/1996, ako i R 13/1988, podľa ktorého uznanie nároku účastníkom v priebehu občianskeho súdneho konania, musí súd zhodnotiť v zmysle ust. § 132 OSP (teraz § 191 CSP), teda v súvislosti s výsledkami vykonaného dokazovania, prihliadajúc na všetko, čo vyšlo za konania najavo.

7. Podľa § 300 CSP, na konanie podľa tohto oddielu sa primerane použijú všeobecné ustanovenia o konaní, ak nie je ustanovené inak.

8. Zároveň podľa komentára, všeobecné ustanovenia o konaní je potrebné aplikovať primerane, t.j. s ohľadom na charakter spotrebiteľského sporu a vo svetle zvýšenej ochrany a ingerencie súdu v tomto druhu sporov.

9. To znamená, že pokiaľ i prvoinštančný súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia bližšie nezaoberal obsahom vyjadrenia žalovaného o podanej žalobe a nevyhodnotil ho ako uznávací prejav žalovaného, neznamená to, vzhľadom na ďalší obsah odôvodnenia, že by do procesných práv žalobcu zasiahol tak závažným spôsobom, že by znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces.

10. K odvolacej námietke žalobcu, vo vzťahu hodnotenia výzvy veriteľa podľa § 53 ods. 9 a nasl. OZ, odvolací súd udáva, že ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

11. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

12. Podľa § 525 ods. 2 OZ nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

13. Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

14. Podľa § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky. Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

15. Podľa § 17 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a) banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, ab) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

16. V posudzovanej veci bolo nesporné, že sporové strany vstúpili do spotrebiteľského právneho vzťahu na základe úverovej zmluvy, ktorá sa spravuje príslušnými ustanoveniami § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

17. Plnenie dlhu možno dohodnúť aj v splátkach. Ak sa tak stane, veriteľ môže od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou (zročnou) podľa dohody účastníkov alebo na základe rozhodnutia súdu či uznania práva. Každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie, preto pre každú z nich trojročná premlčacia doba podľa § 101 Občianskeho zákonníka plynie samostatne. Občiansky zákonník však v ustanovení § 565 umožňuje, aby sa veriteľ s dlžníkom dohodli, prípadne aby tak rozhodnutím určil súd, že ak sa nesplní niektorá splátka, stane sa zročným celý dlh (tzv. strata výhody splátok). Veriteľ v takom prípade môže žiadať o zaplatenie celého dlhu. Pre prípad spotrebiteľských právnych vzťahov musí ale veriteľ splniť podmienky formulované v ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, t. j. pristúpiť k tzv. zosplatneniu dlhu až po uplynutí trojmesačnej lehoty od splatnosti omeškanej splátky a zároveň dlžníka 15 dní vopred upozorniť na zamýšľaný postup podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Vo všeobecnosti (bez ohľadu na to, či ide alebo nejde o spotrebiteľský právny vzťah) trojročná premlčacia doba, pokiaľ ide o celý zostávajúci dlh, začína plynúť odo dňa splatnosti nespĺnenej splátky.

18. Bolo nesporné, že právny predchodca žalobcu ako veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru (§ 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka) ku dňu 27.2.2023 Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 27.2.2023. Predmetný jednostranný právny úkon banky je však podľa názoru súdu neplatným právnym úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom konkrétne pre rozpor s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase mimoriadneho zosplatnenia. Je nepochybné, že sa jedná o spotrebiteľský spor. Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ okrem iného sleduje, aby dodávateľ pri neplnení povinností spotrebiteľom dosiahol splatnosť celej pohľadávky a súčasne sleduje aj zamedziť tejto možnosti v prípade, ak neplnenie povinností zo strany spotrebiteľa bude iba krátkodobé, nepresahujúce dobu troch mesiacov odo dňa omeškania so zaplatením splátky. Podmienkou účinnosti výzvy na zaplatenie celej pohľadávky je, že veriteľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Právo žiadať o zaplatenie celej pohľadávky môže uplatniť až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením zmeškanej splátky. Rozhodujúce je, či v čase uplatnenia práva je spotrebiteľ v omeškani s plnením niektorej zo splátok tri mesiace a uplynula lehota 15 dní na uplatnenie tohto práva. Ak však spotrebiteľ zaplatí zmeškané splátky pohľadávky skôr ako veriteľ uplatnil právo, uplatnenie po takomto zaplatení zmeškanej pohľadávky je neúčinné. Účelom je dať spotrebiteľovi ešte poslednú možnosť k splateniu dlhu pred tým, ako dodávateľ využije svoje právo na zosplatnenie dlhu. Z uvedeného je zrejmé, že výzva podľa ust. § 53 ods. 9 musí byť jasná a určitá, aby spotrebiteľ nadobudol vedomosť, s ktorou konkrétnou splátkou je v omeškani viac ako tri mesiace, aby sa prípadným zaplatením omeškanej splátky mohol účinne vyhnúť zosplatneniu celej pohľadávky. V neposlednom rade je označenie rozhodujúcej splátky nevyhnutné aj pre aplikáciu ust. § 54a OZ. Právny predchodca žalobcu výzvou označenou ako Výzva na zaplatenie dlžnej čiastky úveru zo dňa 3.10.2022 oznámil žalovanému, že doteraz neuhradil záväzky plynúce zo zmluvy o úvere a eviduje dlžnú čiastku na predmetnom úvere vo výške 150,72 Eur. Zároveň vyzval na okamžité zaplatenie dlžnej sumy s tým, že v opačnom prípade bude požadovať, splatenie celej nesplatennej časti úveru vrátane príslušenstva. Takto koncipovaná výzva podľa názoru súdu nespĺňa zákonné požiadavky tak, ako to má na mysli ust. § 53 ods. 9 OZ. Takáto výzva je neurčitá a nezrozumiteľná. Žalobca dostatočným spôsobom nepreukázal využitie práva svojho právneho predchodcu na predčasné zosplatnenie zvyšku úveru. Nemohlo tak dôjsť ani k predčasnej splatnosti peňažného záväzku. Z výzvy nevyplýva, ktorou splátkou sa žalovaný dostal do omeškania so splácaním úveru dlhšie ako tri mesiace.

19. Právny úkon je určitý len vtedy, keď nie je vnútorne rozporný jeho obsah, alebo keď prípadný rozpor možno odstrániť výkladom, pričom výklad nemôže dopĺňať právny úkon. Určitosť, čo do identifikácie omeškanej splátky, je podstatná aj pre vyhodnotenie dodržania lehôt, ako tieto vyplývajú z § 53 ods. 9 OZ a s ohľadom na určenie, kedy sa stáva zročným celý dlh naraz. Naviac, ani v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti sa neuvádza, pre ktorú nespĺnenú splátku veriteľ žiada o zaplatenie celej pohľadávky podľa § 565 OZ, uvádza sa len, že napriek predchádzajúcim opakovaným výzvam na úhradu žalovaný neuhradil dlžnú pohľadávku, preto vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru v celom rozsahu ku dňu 27.2.2023 so zostatkom 629,03 Eur. Práve z dôvodu, že sa jedná o právo veriteľa

vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru (toto môže využiť podľa vlastného uváženia k hociktorej omeškanej splátke za splnenia podmienok § 53 ods. 9 OZ), je nutné, aby v upozornení spotrebiteľa ako dlžníka bolo konkretizované, ku ktorej omeškanej splátke využíva svoje právo predčasného zosplatnenia úveru. (Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 23.03.2022, sp. zn. 7CoCsp/1/2022).

20. Účelom právnej úpravy podľa ust. § 53 ods. 9 OZ je zamedziť „zosplatňovaniu“ záväzkov spotrebiteľov zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorých plnenie je dojednané v splátkach, z dôvodu len krátko trvajúceho omeškania spotrebiteľa so zaplatením splátky (len pár dní) a súčasne dať spotrebiteľovi ešte poslednú možnosť k splateniu dlžnej splátky pred tým, ako dodávateľ využije svoje právo na zosplatnenie celého dlhu. K uvedenému však musí byť nepochybne spotrebiteľ informovaný, pre nezaplatenie ktorej splátky mu hrozí uplatnenie práva veriteľa podľa ust. § 565 OZ.

21. Výzvu veriteľa podľa ust. § 53 ods. 9 OZ, ako aj žiadosť veriteľa o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky podľa ust. § 565 OZ je tak nesporne bez najmenších pochybností potrebné považovať za právne úkony, t.j. za prejav vôle konajúcej osoby smerujúci k vzniku, zmene alebo zániku práv alebo povinností, ktoré s takýmto prejavom spájajú uvedené ustanovenia OZ. Tieto právne úkony tak pre svoju platnosť vyžadujú v zmysle ust. § 37 OZ určitosť a zrozumiteľnosť. Inak povedané, z prejavu vôle veriteľa podľa ust. § 53 ods. 9 a § 565 OZ musí byť jednoznačne, určito a zrozumiteľne zrejmé naplnenie podmienok/hypotézy týchto právnych noriem. V prípade výzvy veriteľa podľa ust. § 53 ods. 9 OZ by tak malo byť z tohto právneho úkonu veriteľa zrejmé, že spotrebiteľ je v omeškaní so zaplatením tej ktorej individualizovanej splátky / splátok, pre ktoré omeškanie v prípade jeho trvania viac ako tri mesiace, bude môcť veriteľ uplatniť právo podľa ust. § 565 OZ, pričom táto výzva sa musí dostať spotrebiteľovi najneskôr 15 dní predtým, ako veriteľ toto právo uplatní. Rovnako tomu je aj v prípade právneho úkonu veriteľa podľa ust. § 565 OZ, keďže pre nesplnenie niektorej splátky môže veriteľ požiadať o zaplatenie celej pohľadávky len do splatnosti nasledujúcej splátky. Pri zohľadnení podmienok uplatnenia práva veriteľa „zosplatniť“ celú svoju pohľadávku podľa ust. § 53 ods. 9 OZ uvedené znamená, že veriteľ môže požiadať spotrebiteľa o zaplatenie celej pohľadávky pre nezaplatenie určitej konkrétnej splátky v období, kedy od omeškania spotrebiteľa so zaplatením tejto splátky uplynula doba troch mesiacov, avšak zároveň len do splatnosti splátky najbližšie nasledujúcej po uplynutí doby troch mesiacov omeškania spotrebiteľa so zaplatením tejto splátky. Teda aj z právneho úkonu veriteľa podľa ust. § 565 OZ by malo byť zrejmé naplnenie podmienok podľa tohto ustanovenia a súčasne ust. § 53 ods. 9 OZ. Len takýto právny výklad je spôsobilý korešpondovať s vyššie uvedeným zmyslom a účelom ust. § 53 ods. 9 v spojení s ust. § 565 OZ. V kontexte s takto formulovaným právnym názorom súd poukazuje aj na relevantnú odbornú literatúru, a to Občiansky zákonník I. § 1-450, Komentár od Števec, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M. Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. z vydavateľstva C. H. Beck, Praha, 2015 (str. 576 a nasl.), ktorá dospela k rovnakému právnemu názoru.

22. Aby mohol právny predchodca žalobcu postúpiť celú pohľadávku z úveru na žalobcu, musel najskôr platne vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dlhu (aj budúcich pohľadávok), aby bol tento dlh celý splatný, nakoľko s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/234/2018, banky nemôžu na nebankový subjekt postupovať „živé úvery“ (ale len úvery, resp. ich časť, ktoré sú 90 dní po splatnosti). Neboli splnené podmienky na platné postúpenie pohľadávky aj s poukazom na ustanovenie § 17 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého nemožno postúpiť pohľadávku zo spotrebiteľského úveru predtým, ako sa stane splatnou pred termínom konečnej splatnosti (k tomu pre neplatnosť zosplatňovacieho úkonu v predmetnom prípade neprišlo).

23. Pokiaľ teda právny predchodca žalobcu postupoval na žalobcu pohľadávku z úveru, ktorý pre neplatnosť predčasného zosplatnenia nebol v čase postúpenia pohľadávky splatný, také postúpenie pohľadávky banky je pre rozpor so zákonným ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách, ako aj s ust. § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch neplatné.

24. Žalovaný tak ani nemal možnosť vyhnúť sa predčasnému zosplatneniu úveru zaplatením omeškanej splátky, nakoľko nemal vedomosť o tom, ktorá splátka je tá, pre ktorú sa veriteľ rozhodol uplatniť svoje právo na predčasné zosplatnenie úveru. Navyše aj z označenia predmetnej výzvy na zaplatenie dlžnej čiastky úveru, mohol žalovaný ako spotrebiteľ nadobudnúť mylnú predstavu, že sa nejedná o (poslednú pred zosplatnením) výzvu v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ, ale snahu veriteľa o zmierne vyriešenie veci. Banka využila možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, ktoré však súd posúdil ako neplatné pre nedodržanie zákonom stanovených podmienok. Pokiaľ nebola platne vyhlásená mimoriadna splatnosť

úveru, nie je možné urobiť záver o tom, že by bol predmetný úver ku dňu postúpenia splatný. Splatnými sa mohli stať len jednotlivé splátky úveru, so zaplatením ktorých bol žalovaný v omeškaní. Právny predchodca žalobcu však mohol postúpiť pohľadávku zo spotrebiteľského úveru len so všetkými právami s ňou spojenými. Postúpenie pohľadávky je preto neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 OZ. Pre platné postúpenie pohľadávky musia byť splnené aj pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere, ktoré v danom prípade neboli splnené. Žalobca je povinný dokázať predpoklady svojej aktívnej legitímácie, okrem iného aj splnenie podmienok platného postúpenia. Keďže súd nemal preukázanú základnú podmienku pre postúpenie pohľadávky, splatnosť spotrebiteľského úveru, nedostatok aktívnej vecnej legitímácie má vecný dopad na výsledok sporu v podobe zamietnutia žaloby.

25. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

26. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd priznal strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

27. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

28. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol na základe vyššie citovaných zákonných ustanovení, pričom úspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal, keďže žiadne trovy neuplatňoval a zo spisu mu tieto nevyplývajú.

29. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

(§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)